

[Fritze Teisen.]

Betaling af Gasregningen eller ved direkte Ydelse af saa og saa mange Hektoliter Koks eller andet Brændselsmateriale, men vi strakte os saa vidt, at vi vilde være tilfredse, om man blot vilde optage disse Bemærkninger i Betænkningen, saaledes at der deri fandtes en Henstilling til Kommunerne om at handle i den Aand, men heller ikke dette vilde man fra Flertallets Side. Vi har derfor opstillet Kravet i Form af et særligt Ændringsforslag, idet vi mener, at man ad den Vej, ved direkte at paalægge Kommunerne det, bedst vilde sikre, at Hjælpen ogsaa virkelig anvendtes til de Ting, som det er tænkt, at den skulde anvendes til.

Endelig har vi ønsket, at der skulde være Dækning for de Midler, man her vil anvende. Nu ved jeg meget vel, at man fra Flertallets Side vil sige, at Dækningslovene kommer bagefter, og at dem er man enig om. Det er muligt, at de Herrer er enige. Hvor enige de er, vil vise sig med Tiden. Men det ene store Parti i denne Sal kender intet til disse Dækningslove og kan intet faa at vide om dem. Vi hørte forleden Dag, da Statsministeren omtalte Forliget, at han talte om, at uvedkommende vilde komme og stikke Næsen i Forholdene o. s. v.; han mente hermed et af Rigsdagens store Partier. Et stort Parti her i Rigsdagen har imidlertid Krav paa at vide, gennem hvilke Love man nu vil paalægge Befolkningen de Skatter og Afgifter, der skal til for at dække Statens Udgifter, og hvorledes man har tænkt sig disse Dækningslove udformet. Vi har ønsket gennem det Ændringsforslag, som vi har stillet her, at præcisere, at vi ikke vil være med til at gennemføre en Lov, som ikke samtidig anviser positiv Dækning for de Udgifter, den medfører. Man har i Udvalget, da jeg udtrykkelig spurgte, hvorvidt der ogsaa var indirekte Afgifter imellem, erklæret, at det kunde vi faa at vide bagefter, men der blev saamænd rigeligt baade af direkte og indirekte Afgifter. Jeg er naturligvis glad over at have erfaret baade af Socialministeren og af Udvalgets Formand, at man i de paatænkte Dækningslove vil indføje baade direkte og ikke mindst indirekte Afgifter. Men dette er ikke tilstrækkeligt for os til at gaa med til disse store Udgifter, hvis der ikke samtidig anvises Dækning derfor. Det kunde jo være, at Enigheden gik i Stykker, og det vilde derfor være det mest praktiske og i øvrigt det eneste forsvarlige, at der med det samme anvistes Dækning for Udgifterne. Vi har da ment at burde stille et Ændringsforslag, der straks anviser Dækning for Udgifterne. Det vil

kunne ske derigennem, at man forlænger Gyldigheden af § 4 i Lov Nr. 177 af 21. Juni 1932 om en Afgift paa Kaffe. En Forlængelse paa et Aar af denne Lov, der nu har Gyldighed til Udgangen af Marts Maaned, vil formentlig omtrentlig give Dækning for det Beløb, der her vil blive Anvendelse for fra Statens Side, nemlig en halv Snes Millioner Kroner.

Endelig skal jeg bemærke, at mit Parti finder det unaturligt, at man i Dag forelægger et Lovforslag til anden Behandling og formodentlig ogsaa til tredje Behandling og Vedtagelse, skønt det er direkte sammenkædet med et andet Lovforslag, om hvilket man faar at vide, at det vil blive fremsat en af de nærmeste Dage. Det vilde efter vor Formening have været hensigtsmæssigt, om man havde behandlet de paagældende Lovforslag paa een Gang og var fremkommet med Betænkning om dem begge samtidig. Man har fra Flertallets Side heller ikke paa dette Punkt ønsket at imødekomme os, men da vi ikke har villet sinke Sagen, har vi ogsaa afgivet vor Betænkning i Dag.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilslutte mig at henstille, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets hurtige Fremme af Sagen og Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til de af mig stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til disse skal jeg gøre nogle Bemærkninger. Det første af dem gaar ud paa, at Stykke 1, 3die Punktum, udgaa. Det vil altsaa sige, at det ikke i Loven udtrykkeligt udtales, at Hjælp ikke kan ydes til Personer, som er direkte Deltagere i en Strejke eller Lockout. Med Hensyn hertil udtalte det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), at denne Bestemmelse — og det er jo rigtigt — blev sat ind, fordi Forslaget var til Behandling i Folketinget nogle faa Dage før Udbrudet af en eventuel Storlockout, og da kunde jeg ikke efter de almindelige Regler, der gælder paa dette Omraade, modsætte mig en Bestemmelse om, at der ikke fra det offentlige ydes Hjælp til de Personer, som er direkte Deltagere i en Strejke eller Lockout. Men naar nu Lovgivningsmagten senere har vedtaget, at Storlockouten skulde afblæses, og at der skulde være Fred paa Arbejdsmarkedet i det kommende Aar, vilde det dog være meget ejendommeligt, om den samme Lovgivningsmagt i, jeg tør vel næsten sige, omtrent det første Lovforslag, den derefter vedtog, indsatte en Bestemmelse, der forudsatte Muligheden af, at der